

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR...../2009

DECIZIA CIVILĂ NR.1116
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN.2009
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
JUDECĂTOR.
GREFIER:

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de reclamantul V.A. în privința sentinței civile nr...../2009 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr...../2008, în contradictoriu cu pârâții - intimați AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR, DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE HUNEDOARA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE ARAD, având ca obiect anulare act.

Data fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în procesul verbal de ședință de la termenul din 08.10.2009, potrivit căreia instanța a pronunțat pronunțarea cauzei la 15.10.2009, parte integrantă din prezenta decizie, când,

CURTEA

Prin decizia pronunțată asupra recursului de față, constată următoarele: Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad la data de2008 și precizată în procesul verbal nr...../2008, reclamantul V.A. a chemat în judecată pârâtele Autoritatea Națională a Vămile și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara solicitând anularea Deciziei de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../.2008 și a procesului verbal de control nr...../2008 și Direcția Generală a Finanțelor PUBLICE Arad pentru anularea Deciziei nr...../.2008, de soluționare a contestației și exonerarea de la plata sursei de xxxxx lei, cu cheltuieli de proces de xxxxx lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, pe cale de excepție lipsa interesului său procesual în ceea ce privește operațiunile de import asupra produselor de turism deoarece în toate actele care au stat la baza emiterii deciziei nu

Consideră că suma stabilită de organele vamale nu este datorată în lumina dispozițiilor art.660 alin. 3 din Normele de aplicare a Codului vamal, deoarece de la 1 ianuarie 2007, acestea nu mai au aplicabilitate nemaiputând fi solicitate pentru autoturismele introduse în țară cu titlul de taxe vamale, penalități, majorări de întârziere și accize.

Cu privire la decizia de soluționare a contestației, privind anularea procesului verbal de control, apreciază că declinarea competenței soluționării acestei contestații de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, Hunedoara este nelegală pentru că procesul verbal este o anexă a deciziei pentru regularizarea situației emisă de organele vamale, astfel că pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad este competentă să se pronunțe și cu privire la anularea actului accesoriu celui principal.

Prin precizarea de acțiune, depusă la termenul din data de 10 noiembrie 2008, reclamantul arată că înțelege să cheme în judecată în calitate de pârâtă și Autoritatea Națională a Vămirilor București solicitând anularea aceluiași acte.

În notele de ședință depuse în ședința publică din 2008, reclamantul a invocat excepția prescripției dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale raportat la dispozițiile art.91 din O.G. nr.92/2003, susținând că actele atacate au fost emise de pârâte după trecerea unui interval de timp de peste 6 ani de la data introducerii în țară a autoturismului, iar potrivit textului de lege menționat, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale, se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată arătând în motivare că prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din data de 19.06.2007 pronunțată în dosarul nr.828/P/2006 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, s-a constatat că reclamantul a beneficiat de ^{facilitati} la importul de autoturisme și este răspunzător de prejudiciul adus autorității vamale prin aplicarea unui regim tarifar preferențial fără drept, prin prezentarea unor documente falsificate.

Ca urmare, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara a emis decizia pentru regularizarea situației nr...../2008 prin care s-au stabilit în sarcina reclamantului obligații vamale de plată împreună cu majorări de întârziere aferente în sumă totală de xxxxxx lei.

Menționează că inițial organele vamale, în baza actului de control nr..... din 2007, au stabilit aceste obligații vamale în sarcina numitului D.D dar ca urmare a contestației formulate de acesta, a fost emisă Decizia /2008 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila prin care a fost desființată decizia

României la U.E., organele vamale în mod corect și legal au stabilit obligațiile vamale în sarcina reclamantului care erau scadente înainte de data aderării la U.E. la 01.01.2007.

Susține de asemenea că este neîntemeiată acțiunea reclamantului în privința soluției de declinare a competenței privitoare la capătul de cerere de contestație privind anularea procesului verbal de control nr...../2008, în favoarea Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara deoarece controlul a fost efectuat de autoritățile vamale Hunedoara și competența revine organelor fiscale din raza de activitate a acestor autorități vamale, respectiv cele din Hunedoara.

Pârâtele Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara și Autoritatea Națională a Vămirilor nu au depus întâmpinare. Pârâtele A.N.V. a depus concluzii- scrise Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara care a solicitat respingerea excepției prescripției dreptului de acțiune al autorității vamale de a stabili obligația vamală arătată și lipsei calității procesului de activitate a reclamantului în ce privește operațiunile de import; vinovăția acestuia fiind stabilită prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul Hunedoara nr. /P/2006 pronunțată în data de 2007 pronunțată în Dosar nr. /P/2006.

Prin sentința civilă nr...../01.2009 pronunțată în dosar nr...../..../2008 Tribunalul Arad a respins acțiunea precizată exercitată de reclamantul V.A. împotriva pârâtelor Autoritatea Națională a Vămirilor cu sediul în București și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara pe motivul că anularea Deciziei nr...../.2008 și a Procesului verbal de control nr...../.2008 și anularea Deciziei nr...../.2008

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut următoarele:

Prin Decizia de regularizare a situației privind- obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.49/08.04.2008 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara acesta a fost obligat să plătească suma de xxx lei taxe vamale, ca urmare a desființării de către Direcția Generală de Finanțelor Publice a Județului Brăila, prin Decizia sa nr...../2008 a Deciziei de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./2007, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale" Hunedoara pe numele numitului Dan Dumitru, deoarece

reclamatul V.A. a întocmit în fals pe numele acestuia acte vamale pe baza cărora a beneficiat de

facilități vamale și pe care l-a înmatriculat și ulterior l-a vândut. S-a dispus emiterea unei noi decizii pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale. Astfel Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara a

DPS nr./2008, prin care reclamantul a fost obligat la plata sumei

Hunedoara în data de 2007, în dosar nr...../P/2006, din care rezultă că el a încheiat în fals actele vamale în baza cărora a beneficiat de facilitățile vamale, a înmatriculat autoturismul și l-a vândut numitului D.N. din Alba Iulia. Prin Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală nu se înlătură răspunderea civilă a reclamantului în recuperarea prejudiciului creat prin săvârșirea faptei; acesta dispunând expres că pentru recuperarea lui reclamantul poate fi acționat în instanță pe cale civilă.

Ca urmare a acestui fapt reclamantul a prejudiciat Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara cu această sumă și în consecință, contrar susținerilor acestuia, ea este o plată datorată și nu este rescrisă conform dispozițiilor art.91 alin.3 Cod procedură fiscală, având în vedere că această obligație rezultă din săvârșirea unei fapte penale de către reclamant.

În ce privește capătul de cerere privind contestația reclamantului împotriva procesului verbal de control nr. /2008, instanța a constatat că declinarea de răspundere a Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara s-a făcut ilegal, având în vedere că acesta a emis actele vamale care au stat la baza stabilirii obligațiilor de plată.

Pentru aceste considerente instanța a respins acțiunea reclamantului în baza art.18 din Legea nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamantul V.A. considerând-o ca netemeinică și nelegală.

În motivarea recursului se critică soluția pronunțată de Tribunalul Arad pe baza coincidența dispozițiilor art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, susținând lipsa calității de debitor respectiv principal obligat în plată a sumei de xxxxx lei stabilită prin decizia nr...../2008, în ceea ce privește operațiunile de import vamal asupra autoturismului, că toate j actele care au stat la baza emiterii acestei decizii în urma unui așa zis control, nu regăsesc calitatea sa de mandatar privind importul pentru acest autoturism, ca j-atare nu există raport de cauzalitate între el și autoritatea vamală pe motiv că nu l-a importat nici un autoturism pe numele său și nu a avut nici un act sau vreun mandat în acest sens din partea vreunei persoane.

Se mai arată că, ulterior acest autoturism a fost vândut unei altei persoane unde de asemenea în această operațiune nu avut calitatea de reprezentant sau mandatar în această tranzacție.

Menționează că instanța de fond, în mod superficial a analizat și interpretat dispozițiile art.91 alin. 1 din Ordonanța nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, privind intervenția prescripției dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale iar potrivit acestei dispoziții legale, dreptul

timpului a apreciat că prin Ordonanța de scoatere sub urmărire penală aplicarea unei sancțiuni administrative, Statul Român poate mai depar angajeze răspunderea civilă printr-o acțiune în recuperarea prejudiciului c pe cale civilă, arătând că între reclamant și pârâte nu a existat nici o corespondență de unde să rezulte vreo datorie pentru acest autoturism, iar p altă parte, raportat la dispozițiile art.92 din Ordonanța nr.92/2003, corobora dispozițiile dreptului comun în materia întreruperii și suspendării cu prescripției, art.13 din Decretul nr.167/1959, pârâtele neputând să invoce nic dintre clauzele suspendării sau întreruperii prescripției.

* ~ În ceea ce privește aplicabilitatea alin.2 și 3 din art.91 al Ordon nr.92/2003, acestea nu își produc efectele astfel că termenul de 10 ani privi obligațiile fiscale nu este aplicabil reclamantului, în situația în care pârât încerca o motivare în acest sens ar fi trebuit să existe o condamnare pe definitivă împotriva reclamantului. ~"

Cu privire la fondul cauzei, se arată că instanța de fond a reținut că întocmit în fals pe numele numitului D.D actele vamale pentru imp autoturismului în litigiu, în baza cărora ar fi beneficiat de facilități va înmatriculând acest autoturism și ulterior comercializându-l. Se mai arată durata desfășurării întregului proces la fond și mai mult decât atât, în nenum rânduri a cerut D.J.A.O.V. Hunedoara să pună la dispoziție acte de unde rezulte în mod clar și indubitabil calitatea sa de importator.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.304 pct.9, art.304¹ și următo Cod procedură civilă, art.91 alin.2 și 3, art.92 din Ordonanța nr.92/2003.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a formulat întâmpin solicitând respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacat fiind temeinică și legală.

În considerentele întâmpinării se solicită respingerea excepției calității de debitor a reclamantului - recurent, arătându-se că prin Ordonar . scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni administrative data de 2007 pronunțată în dosar nr...../P/2006 de Parchetul de pe T Tribunalul Hunedoara s-a constatat că reclamantul V.A. a beneficii facilități la importul de autoturisme și este răspunzător de prejudiciul autorității vamale prin aplicarea unui regim tarifar preferențial fără drept, prezentarea unor documente falsificate,

Cu privire la excepția prescripției dreptului organelor vamale de a st obligații fiscale în sarcina reclamantului se solicită respingerea acestei exce arătându-se că debitele calculate de către organele vamale au fost stabilit termenul legal.

Referitor la fondul cauzei se arată că prin recursul formulat, reclama

area de facilități fiscale în vamă pentru autoturismul importat s-a bazat pe erința de revoluționar emisă pe numele domnului D.D, adevărul a fost anulat prin ordonanța din data de 2007 Ordonanța de scoatere sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni administrative din data de pronunțată în dosar nr...../P/2006 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală pronunțată în dosar nr...../P/2006 de Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, rezultă că organele vamale în mod corect și legal au procedat la recuperarea prejudiciului prin emiterea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../2008 de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara.

Referitor la majorările de întârziere aferente drepturilor vamale stabilite suplimentar, calculate în sarcina reclamantului - recurent prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../08.04.2008 se menționează că stabilirea de majorări de întârziere aferente drepturilor vamale stabilite suplimentar în sarcina reclamantului reprezintă o sarcină accesorie în raport cu debitul, acestea fiind corect stabilite.

În drept au fost invocate dispozițiile art 80, art.81 din Ordinul nr.521/2006, art.100, art.284 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, Ordinul nr.519/2005, art.148 din Constituția României, pct.19 din Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara în numele și pentru Autoritatea Națională de Accize București a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea deciziei atacate ca fiind temeinică și legală.

Cu privire la excepția privind prescripția dreptului autorității vamale de a solicita restituirea sumei obținute fiscală a solicitat respingerea acesteia având în vedere dispozițiile art.11 alin.3 din O.G. nr.92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală potrivit căroră „dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani de la data în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de lege”.
„...”

Se mai arată că aplicarea unei sancțiuni administrative este dispusă în condițiile art.90 Cod penal, prin aceasta urmărindu-se răspunderea civilă în recuperarea prejudiciului creat statului prin săvârșirea faptei.

Referitor la excepția privind „lipsa calității de debitor” solicită respingerea excepției deoarece contestatorul are calitate de debitor, calitate constatată ca urmare a reținerii săvârșirii faptei de către organele de urmărire penală.

Referitor la certificatul de origine la care face referire reclamantul se arată că art.24 din Protocol prevede că acest certificat se prezintă autorității vamale în țara importatoare cu ocazia îndeplinirii formalităților vamale de import definiți în vederea acordării preferințelor tarifare. - •.."

Se mai arată că diferențele de drepturi vamale au fost calculate ca urmare a acordării unor preferințe vamale în baza unor documente false și ca urmare a neprezentării unui certificat de origine. Menționează că nu se știe care este temeiul legal în baza căruia reclamantul susține: „prin depunerea acestui certificat EUR 1 la instanța de fond, automat orice sumă de bani calculată ca fiind de taxe vamale, accize, penalități, etc. își pierde aplicabilitatea” mai ales în condițiile în care prejudiciul este rezultatul unei fapte penale.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 115 - 117 Cod procedură civilă.

Analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art.304 ind. 1-Cod procedură civilă, instanța în baza dispozițiilor art.312 Cod procedură civilă coroborat cu dispozițiile art.304 pct.9 din același cod a fost admis ca fiind întemeiat și a modificat hotărârea recurată în sensul că admite în parte acțiunea reclamantului și dispune anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.49/08.04.2008 și a p-v de control nr./2008, acte emise de D.J. HUNEDOARA, precum și a Deciziei nr..../2008 emisă de D.G.F.P. ARA, și exonarea reclamantului de la plata sumelor stabilite prin aceste acte. Este respinsă acțiunea reclamantului față de pârâta A.N.V. BUCUREȘTI, în următoarele considerente;

Obiectul litigiului, este determinat de-faptul dacă pentru autoturismul în litigiu, introdus în țară la data de 2002 se plătesc sau nu taxe vamale, și dacă este invocat de către reclamant și neanalizat de către instanța de fond.

La momentul încheierii actelor de control, autoturismul importat era de origine germană, însă facilitățile fiscale au fost acordate în baza documentelor falsificate. Aceste documente ce au fost anulate ulterior de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara prin Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea sancțiunii administrative, din 2007, act aflat la filele 35-36 din dosar fond.

Autoturismul din litigiu este un produs original provenit din statele membre ale Uniunii Europene, conform certificatului de origine EUR 1 nr. A din dosar fond emis de autoritățile vamale germane, tradus în limba română aflat la filele 35-36 din dosar fond și conform căruia autoturismul importat îndeplinește condițiile pentru aplicarea regimului vamal preferențial, act ce nu a fost anulat și declarat în fals.

Curtea subliniază că, potrivit Acordului european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitatea Economică Europeană, Comunitatea

al preferențial"). Dovada originii comunitare a produselor importate se face prin certificat de origine „EUR1” eliberat de exportator, act pe baza căruia autoritățile vamale române aplică produselor în cauză tariful vamal preferențial, mai redus decât cel normal.

Curtea precizează că, în vederea punerii în practică a Acordului european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitatea Economică Europeană, înaltele părți contractante au încheiat Protocolul nr. 4 (așa numitul Protocol nr. 4 RO-UE, referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte), protocol care a fost ratificat prin Decretul nr. 192/2001 (pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte), Decret care a fost publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 849 din 29/12/2001. Protocolul Nr. 4 a fost publicat tot în Monitorul Oficial, Partea I nr. 849 din 29/12/2001.

Art. 16, paragraf 1 lit. b) din Protocolul nr. 4 (așa numitul Protocol nr. 4 RO-UE, referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte), stipulează că „*produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:*

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model este prezentat în anexa nr. III,

b) fie, în cazurile specificate la aii. 21 paragraful 1, a unei declarații, prezentată în cele ce urmează "declarație pe factură", dată de exportator pe o copie, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor; textul

Curtea reține că art. 32 din Protocolul nr. 4 RO-UE reglementează procedura de verificare a dovezilor de origine, și această procedură presupune returnarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 *autorităților vamale ale țării importatoare.*

Astfel, conform art. 32 par. 2 din Protocolul amintit, *în vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, -dacă a fost prezentată, pe o copie pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării*

de "Produse originare" și metodele de cooperare administrativă, ținând seama de înscris certifică faptul că autoturismul în litigiu este originar dintr-un stat membru al Uniunii Europene, Curtea apreciază că reclamantul recurent beneficiază de regimul preferențial stabilit pentru produsele originare din Uniunea Europeană, respectând condițiile Europene, restul motivelor invocate de către pârâte fiind fără relevanță. Autoritățile vamale române au însă dreptul de a face verificări ulterioare privind originile produselor, pentru a stabili corectitudinea datelor privind originea produselor importate. Curtea reține, că pârătele aveau posibilitatea verificării certificatului prezentat de reclamant, însă aceste autorități nu au făcut dovada efectuării vreunui demers în acest sens. Pârăta nu poate primi apărarea pârătelor, conform cărora reclamantul nu se poate prevala de certificatul întrucât acest act se prezintă autorității vamale din țara importatoare cu scopul îndeplinirii formalităților vamale de import definitiv în vederea acordării preferințelor tarifare. Prezentarea ulterioară a certificatului EUR 1 are același efect. Curtea respinge acțiunea reclamantului față de pârăta A.N.V. BUCUREȘTI, ca fiind intrinsecivă unei instituții fără calitatea procesuală pasivă în cauză, întrucât actele contestate de reclamant nu au fost emise de această instituție, iar potrivit art.1 alin.1 din Legea nr. 55/2004, calitatea procesuală pasivă în acțiunile de contencios administrativ revine numai autorității publice ce vătăma printr-un act administrativ un drept recunoscut reclamantului sau care refuză acordarea unui asemenea drept. Curtea respinge în consecință, în conformitate cu art.312 alin.1 și 3 Cod de Procedură Civilă, acțiunea reclamantului este întemeiată pentru considerentele expuse mai sus, Curtea îl va admite în parte și dispune modificarea hotărârii recurate conform celor arătate în dispozitiv și în considerentele de mai sus și ca nu s-au solicitat cheltuieli judiciare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Curtea respinge recursul declarat de recurentul VA împotriva sentinței civile nr. .../.....2009 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr...../...../2008, în contradictoriu cu intimățile DJ.A.O.V. HUNEDOARA, F.P. ARAD, A.N.V.BUCUREȘTI.

Curtea modifică hotărârea recurată în sensul că admite în parte acțiunea reclamantului și dispune anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile vamale de prezentare stabilite de controlul vamal nr...../2008 și a procesului verbal de control nr...../.....2008, acte emise de DJ.A.O.V. HUNEDOARA, precum și a Deciziei nr...../.....2008.

Curtea respinge acțiunea reclamantului față de pârăta A.N.V. BUCUREȘTI, ca fiind intrinsecivă unei instituții fără calitatea procesuală pasivă în cauză, întrucât actele contestate de reclamant nu au fost emise de această instituție, iar potrivit art.1 alin.1 din Legea nr. 55/2004, calitatea procesuală pasivă în acțiunile de contencios administrativ revine numai autorității publice ce vătăma printr-un act administrativ un drept recunoscut reclamantului sau care refuză acordarea unui asemenea drept. Curtea respinge în consecință, în conformitate cu art.312 alin.1 și 3 Cod de Procedură Civilă, acțiunea reclamantului este întemeiată pentru considerentele expuse mai sus, Curtea îl va admite în parte și dispune modificarea hotărârii recurate conform celor arătate în dispozitiv și în considerentele de mai sus și ca nu s-au solicitat cheltuieli judiciare.

Irevocabilă.
Pronunțată în ședința publică din 2009.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR

GREFIER,